

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 905/2021
28.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Биљана Ђорђевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милена Василић Стојчић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2350/20 од 21.10.2020. године, у седници од 28.04.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2350/20 од 21.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П 1983/2018 (2011) од 05.11.2019. године, ставом првим изреке утврђено је да је тужилца по основу стицања у браку са туженим сувласник са 20% кп .. КО ... и постојеће стамбене зграде на тој парцели, што је тужени дужан признати и трпети тужилин упис код службе за катастар непокретности. Ставом другим изреке утврђено је да је тужилца по основу стицања у браку сувласник са 20% кп .. КО ... и сувласник са уделом од 10% на постојећем стамбеном објекту на тој парцели у листу непокретности .. КО ..., што је тужени дужан признати и трпети тужилин упис у служби за катастар непокретности. Ставом трећим изреке утврђено је да је тужилца по основу стицања у браку сувласник са 20% кп .. КО ... и објекта на тој катастарској парцели, што је тужени дужан признати и трпети тужилин упис у служби за катастар непокретности. Ставом четвртим изреке утврђено је да је тужилца по основу стицања у браку сувласник са уделом од 20% на стану у ... описаном изреком, што је тужени дужан признати и трпети тужилин упис у служби за катастар непокретности. Ставом петим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу у коме је тражено утврђење да је тужилца по основу стицања у браку са туженим сувласник непокретности преко досуђених удела ставовима првим, другим, трећим и четвртим изреке, до тражених 50%. Ставом шестим изреке утврђено је тужилино сувласништво по основу брачне тековине са 20% на путничком аутомобилу описаном изреком, а ставом седмим изреке одбијен је тужбени захтев за утврђење сувласничког удела од 50% на путничком аутомобилу описаном овим делом изреке. Ставом осмим изреке тужени је обавезан да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 219.077,00 динара. Ставом деветим изреке одбијен је захтев тужилце за накнаду парничних трошкова преко досуђеног износа. Ставом десетим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка. Правноснажном допунском

пресудом тог суда под истим бројем од 25.08.2020. године одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да се утврди њен сувласнички удео на путничком аутомобилу описаном изреком преко досуђених 20% ставом шестим изреке првостепене пресуде, до траженог сувласничког удела од 50%.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2350/20 од 21.10.2020. године, делимично је усвојена жалба тужиље и преиначена првостепена пресуда у одбијајућем делу, тако што је утврђено да је тужиља по основу стицања у браку са туженим сувласник у уделу од још 30% на кп .. КО ... и постојећој стамбеној згради на тој парцели, на кп .. КО ... и објекта на тој парцели, на гарсоњери у ... описаној изреком, као и да је сувласник у уделу од још 10% на згради на парцели .. КО Преиначена је првостепена одлука о трошковима поступка тако што је тужени обавезан да тужиљи поред досуђеног износа исплати још 197.100,00 динара, као и да тужиљи накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара. У преосталом непреиначеном одбијајућем делу првостепена пресуда је потврђена.

Против другостепене пресуде у преиначујућем делу, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешено утврђеног чињеничног стања и погрешене примене материјалног права.

Тужиља је доставила одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу чл. 408. и 403. став 2. тачка 2. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП, који се примењује на основу члана 506. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11) и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се неосновано указује на битну повреду поступка из члана 374. став 1. ЗПП, учињену пред другостепеним судом, а због битне повреде поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП ревизија се не може поднети, према члану 407. став 2. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су биле у браку од 1998. године до 2010. године, и имају двоје пунолетне деце. Брак парничних странака правноснажно је разведен пресудом из 2011. године. Спорне катастарске парцеле, објекте и стан странке су стекле током трајања брака, а у катастру су уписане као власништво туженог. Утврђено је да су средства за стицање спорних непокретности обезбедили супружници заједничким радом, те да нису учествовали средствима из посебне имовине. Катастарска парцела .. КО ... купљена је 1999. године и припојен јој је део парцеле .., који је купљен 2002. године. На овој парцели започета је градња стамбеног објекта током 1998. године, а у време престанка заједнице живота парничних странака објекат је био сазидан и покривен кровом, делимично опремљен комуналном инфраструктуром и унутрашњим радовима. Катастарска парцела .. КО ... купљена је 2003. године и започета градња објекта 2006. године, а у време престанка заједнице живота парничних странака степен изграђености објекта је био 25,02%. Вредност изведених грађевинских радова је износила 3.416 евра, а у међувремену је тужени завршио градњу овог објекта и делимично га опремио, тако да је његова вредност у време пресуђења 13.650,93 евра. Парцела .. КО ... са започетом зградом површине 42 м2 купљена је 2005. године за купопродајну цену од 500.000,00 динара.

Спорни стан – гарсоњера у ... купљена је 2006. године за цену од 15.700 евра, и у њему тужила живи. Утврђено је да се тужени од 1997. године бавио трговином половним аутомобилима и деловима, а претходно је радио у полицији. Тужила је све време бринула о породичном домаћинству, старала се о двоје деце, повремено помагала туженом у послу, као и у пословима градње наведених објеката тако што је обављала помоћне послове приликом зидања и бринула о потребама радника.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у побијаној другостепеној пресуди примењено материјално право када су удели тужиле у стицању наведених непокретности повећани на укупно 50%, односно на 20% на згради изграђеној на парцели .. КО

Међу парничним странкама није било спорно да наведене непокретности представљају заједничку имовину стечену радом у току трајања брака, у смислу члана 171. став 1. Породичног закона. По оцени Врховног касационог суда, правилан је закључак другостепеног суда да није било услова за утврђивање већег доприноса туженог у стицању спорних непокретности, супротно одредби члана 180. став 2. Породичног закона према којој се претпоставља да су удели супружника у заједничкој имовини једнаки. То што је тужени све време трајања брака био запослен не води стицању већег удела на заједничкој имовини, у смислу члана 180. ст. 3., 4. и 5. тог закона, јер је у поступку утврђено да је тужила имала једнак допринос стицању ових непокретности, будући да се све време бринула о породичном домаћинству и деци, повремено помагала туженом у обављању послова продаје аутомобилских делова, те да је учествовала у пословима градње објеката и бринула о потребама радника. Када је у питању стамбени објекат на катастарској парцели .. КО ..., такође је правилно утврђен тужилин допринос у стицању са укупно 20%, с обзиром на степен изграђености објекта на тој парцели у време престанка заједнице живота парничних странака и утврђеном грађевинском вредношћу објеката у време пресуђења.

Ревизијом туженог неосновано се указује да је погрешно примењена одредба члана 180. Породичног закона те да из изведених доказа произилази да је целокупна имовина стечена радом туженог.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић